

senere været hørt noget om den Sag, og jeg synes, at det nu, da Tiden nærmer sig, da Rigsdagen skal flytte over paa Christiansborg, og der atter skal etableres et Trykkeri der, var værd for Ministeriet at tage denne Sag op igen og se, hvilket Resultat man kunde komme til. Det vilde sikkert være af Betydning, ogsaa rent økonomisk for Rigsdagen, om den etablerede sit eget Trykkeri. Skønt jeg aldrig har haft Lejlighed til at se Christiansborg Slot, antager jeg, at der er indrettet gode Lokaler netop til Brug for Trykkeriet. Jeg vil derfor gerne, uden paa dette sene Tidspunkt at komme nærmere ind paa denne Sag, tillade mig at lyse efter, hvordan det gaar med dette Spørgsmaal, hvor vidt man er i Overvejelserne, og om man paatænker, samtidig med at Christiansborg tages i Brug, der at indrette et Trykkeri, som ordnes og drives af Staten selv.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Det var en ganske forkert Fremstilling, det ærede Medlem (Jacobsen) gav af min Tale i Gaar; det vil han selv kunne se, naar Talen foreligger trykt. Jeg har ikke i mindste Maade stillet mig vrangvilligt overfor de af de danske Plejehjemsforeninger ønskede Bevillinger. Jeg har kun gjort opmærksom paa, at ogsaa ved tidligere Finanslovbehandlinger har Sagen foreligget saaledes, at Bestyrelsen har krævet et Tilskud, som vi straks meddelte. Saa kom det ærede Medlem og vilde have dette Tilskud forhøjet; derfor henstillede jeg til det ærede Medlem, om han ikke for Fremtiden vilde henvende sig til Bestyrelsen og faa denne til at fremkomme med en Redegørelse for de Ting, den ønskede. Fra Ministeriets Side er der altid, Aar efter Aar, netop blevet ydet alt, hvad Bestyrelsen krævede. Jeg har ikke brugt stærke Udtryk overfor det ærede Medlem. De Udtryk, det ærede Medlem har anvendt i Dag, er snarere stærkere, og i hvert Fald har han givet en ganske vrang Fremstilling af min Stilling overfor dette Spørgsmaal. Der har aldrig fra min Side været vist mindste Vrangvillie overfor disse Institutioner. Tværtimod!

Med Hensyn til Sygeplejerskerne har jeg ikke i mindste Maade sagt, at jeg hverken vilde forhøje deres Løn eller nedsætte deres Arbejdstid. Jeg har udtalt, at Forkortelsen af Arbejdstiden kræver en Forøgelse af Sygeplejerskernes Antal, og Forøgelsen af Sygeplejerskernes Antal kræver betydelig Udvidelse af Bygningerne. Der er ikke i Øjeblikket Plads til en saa-

dan Udvidelse paa Rigshospitalet, men jeg har i min Tale i Gaar nævnt, at Forhandlinger om Muligheden for mere Byggeplads føres for Tiden, og naar de er bragte til Ende, kan vi tale videre om Spørgsmaalet. Jeg har ikke sagt, at jeg ikke vilde forhøje deres Løn, men en Lønforhøjelse for disse Statstjenestemænd eller -kvinder maa følge med de andre Lønforhøjelser. De er daarligt stillede, men det er mange af Statens Tjenestemænd, og de maa følges med de andre. Vi kan for Øjeblikket ikke tage den store Lønningsreform for Statens Tjenestemænd op.

Det ærede Medlem har ikke haft Ret til at tale paa den Maade, han har gjort her. Der er ikke vist den mindste Uvillie fra Ministeriets Side i den Henseende.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacobsen: Fortrykket foreligger jo ikke endnu, men jeg refererede for mig selv den højtærede Undervisningsminister saaledes: Jeg kan ikke gaa med til nogen Forhøjelse af Lønnen for Sygeplejeassistenterne, ej heller til nogen Forkortelse af deres Arbejdstid. (*Undervisningsministeren* [Keiser-Nielsen]: Det har jeg ikke sagt). Jeg har ikke kunnet forstaa det anderledes, og jeg tænker nu, at naar Referatet af, hvad den højtærede Minister har sagt, kommer til at foreligge paa Tryk, vil han faa at se, at det, jeg her har sagt, passer.

Hvad det andet Spørgsmaal, jeg var inde paa, angaar, nemlig Tilskuddet til Byselskaberne, mente den højtærede Undervisningsminister, at de altid har faaet, hvad de har forlangt, og mere kunde med Rimelighed ikke forlanges. Det er muligt, at de har faaet det, jeg har ikke fulgt dem gennem saa mange Aar, men jeg ved, at Tilskuddet til disse Selskaber hvert Aar er blevet forøget lidt efter Ansøgning fra de danske Plejehjemsforeningers Overbestyrelse, og naar jeg i Gaar fremsatte det beskedne Ønske, om det ikke var muligt, at de fik noget mere, idet jeg ved, at disse Selskaber har ondt ved at komme igennem, var det, fordi jeg gik ud fra, at Bestyrelsen havde ansøgt om at faa det Beløb, som Fællesudvalget anmodede Overbestyrelsen om at ansøge Regeringen og Rigsdagen om i det nævnte Øjemed. (Afbrydelse af Undervisningsministeren). Det er ikke sket, hører jeg, det vidste jeg ikke noget om. Men det gør i og for sig